

GRAMMEX press

1 2020

Menestysduo

**Ida Paul ja
Kalle Lindroth**

Tähtien kimallusta
Emma Gaalassa

Tarinankertoja
Gettomasa

Antti Tuisku:
Lähestyn maailmaa
lapsenmielellä

Hän

KATRI HELENA KALAOJA

• **Syntynyt** 1945 Tohmajärvellä. • **Ura** Ensimmäinen levytys vuonna 1963 *Poikien kuvat*, läpimurtohitti *Puhelinlangat laulaa* vuonna 1964. Myynyt yli 1,5 miljoonaa äänitettä. Saanut 19 kultalevyä, 4 platinalevyä ja yhden tuplaplatinan. • **Julkaisut** 54 albumia ja kokoelmaa.

Sinivalkoinen ääni

Uravalinta oli tehty, kun Katri Helena 12-vuotiaana karkasi iskelmälaulukilpailuun ja voitti kellon.

Haastattelu LAURI KAIRA

► Missä vaiheessa syntyi päätös, että urasi on musiikki?

Kirjoitin toisella luokalla koulussa aineen, jossa kerroin haluavani isona iskelmälaulajaksi. Kuuntelimme kotona paljon radiota ja lauloimme äidin kanssa mukana kaikki sen ajan iskelmät. Lauloin myös reippaasti koulun juhlissa, joko yksin, tai muiden kanssa. Uravalinta oli tehty, kun 12-vuotiaana karkasin iskelmälaulukilpailuun ja voitin kellon.

► Mitkä kappaleet ovat urallasi tärkeitä?

Letkajenkavillityksen hitti *Pubelinlangat laulaa* vuonna 1964 avasi ovet tähän ammattiin. *Katson sineen taivaan* Jerusalemissa vuonna 1979 juurtui kuulijoiden mieliin yhtä vahvasti kuin omaanikin. Koko 1970-luku oli ihan kultalevytykitystä, mutta uskallan sanoa, että *Anna mulle tähtitaivas* 1992 antoi siivet seuraaville vuosikymmenille.

► Mitkä uskoisit olevan kolme eniten esittämääsi kappaletta?

Anna mulle tähtitaivas, *Katson sineen taivaan* ja *Katson autiota biekkarantaa*.

► Mitkä ovat sinulle itsellesi rakkaimpia kappaleita?

Taitavat olla juuri nuo edellä mainitut – ja monta muuta.

► Miten ja millaista musiikkia itse tapaat kuunnella?

Se menee aalloittain, on ollut lattarikausia,

etnisiä kausia, Italia-kausia, ikivihreiden kausia. Seuraan kyllä tiiviisti, mitä musiikkimaailmassa tapahtuu.

► Minkä neuvon antaisit musiikki-uraa tavoitteleville nuorille?

Levytyssopimus, tai kilpailun voitto on lähtölaukaus alalle. Sitten vasta alkaa työ, joka näyttää, sopeutuuko laulaja työhön. Tarvitaan hyviä tukihenkilöitä, sitkeätä itsensä kehittämistä, sekä kunnioitusta yleisöä ja työtovereita kohtaan. Sillä onnistuu!

► Jaoit Emma Gaalassa palkinnon Gramexin edustajana. Mikä on Gramexin merkitys esiintyvälle taiteilijalle?

Gramex on juuri meidän, laulajien, muusikoiden ja musiikin tuottajien paras kaveri, se valvoo oikeuksiamme! •

KUVA: WWW.KATRIHELENA.FI / MEDIA

Intro

Teksti: Riikka Hiltunen ja Heikki Jokinen

SOFI OKSANEN (VAS.) JA KAIJA SAARIAHO. KUVA: TONI HÄRKÖNEN

Saariaholta uusi ooppera

Säveltäjä **Kaija Saariahon** ooppera *Innocence* saa ensi-iltansa Ranskan Aix-en-Provennessa heinäkuussa 2020. **Sofi Oksasen** kirjoittama, kahdessa aikatasossa liikkuva ooppera käsittelee menneisyyden haavoja, ajan kulumista ja irti päästämistä. Suomen ensi-iltaan ooppera tulee tammikuussa 2021.

Marraskuussa Saariaho nousi BBC Music Magazinen äänestysessä maailman tärkeimmäksi elossa olevaksi säveltäjäksi. Äänestykseen osallistui 174 taidemusiikin säveltäjää, ja Kaija Saariaho oli listauksessa sijalla 17 – sijoitus oli korkein yhä elossa olevan säveltäjän saavuttamista sijoituksista. •

Ilmastohuoli näky

Kevään konsertti- ja tapahtumatarjonnassa näkyy vahvasti musiikki-alan huoli ilmastosta. Modernin taidemusiikin festivaali Tampere Biennalen (1.–5.4.) teemana on Kuuntele luontoa. Ohjelman luontoaiheiden lisäksi tapahtuma vähentää ekologista jalanjälkeään ja tekee yhteistyötä Luonnonperintösäätiön kanssa.

Espoolaisen kansanmusiikki-festivaali JuuriJuhla – RotFestin (28.3.–4.4.) teemana on Itämeri ja sen suojelu. Helsingissä ensi-iltansa toukokuussa saa viulisti **Suvi Oksalan** ja työryhmän taiteellis-tieteellinen projekti *Merisairas*, joka kanavoi merien roskaantumisen tuoman ympäristöahdistuksen taiteeksi.

Jazzpianisti **Kari Ikonen** taas aikoo taittaa *Impressions, Improvisa-*

KARI IKONEN. KUVA: ESA KÄRKI

tions & Compositions -levynsä (Ozella Music) julkaisukitueen matkat polkupyörällä. •

Klassista festaritunnelmaa

Helsingin juhlaviikot tuo Suomeen uudenlaisen klassisen musiikin festivaalin. Amsterdamin liepeillä vuodesta 2015 järjestetty Wonderfeel-tapahtuma tarjoaa klassista musiikkia luonnon helmassa.

Helsingissä festivaali nähdään Lappinlahden sairaala-alueella 21.–23.8. Siellä esiintyvät muun muassa **Anu Koms**i, Castalian String Quartet, Aki Rissanen Trio, **Sergey Malov** ja Suomalainen barokkiorkkesteri. Tarjolla on myös joogaa, puheohjelmaa ja lastenohjelmaa. •

ANU KOMSI. KUVA: MAARIT KYTÖHARJU

Sopimusopas päivitetty

Muusikkojen liiton lakiasianpäälikkö **Lottaliina Pokkinen** on päivittänyt hyväksi havaitun *Muusikon sopimusoppaan*. Se ilmestyy maaliskuussa.

Kirja selostaa ymmärrettävällä tavalla sopimusten kiemurat sekä keskeiset asiat yrityksen perustamisesta, äänitteiden tuottamisesta ja yhteistyöstä managerien kanssa. •

Viisumilla Lontoseen laulamaan

Esiintyvät musikit saattavat joutua hakemaan 290 euroa maksavaa Tier 5 -viisumia Britanniaan joulukuusta lähtien, maan media kertoo. Lisäksi musikon tiillä on oltava vähintään 1 193 euroa. Musiikkiala tulkitsee sääntöjen koskevan Euroopan unioninkin kansalaisia.

Alan pelot pohjautuvat maan hallituksen helmikuussa julkistamaan uuteen maahanmuuttolinjaukseen. Tuottajat ja musikit vaativat hallitukselta selvennystä ja helppoa menettelyä artistien liikkumiseen Britannian ja EU:n välillä. Hallituksen vastaukset ovat toistaiseksi olleet ristiriitaisia. •

Intro

Teksti: Riikka Hiltunen ja Heikki Jokinen

LAURI TÄHKÄ. KUVA: VILLE JUURIKKALA

JVG. KUVA: TEEMO HELJO

Nämä soivat radiossasi

Gramex kokosi tiedot Suomen kaupallisten radioiden soitetuimmista kappaleista vuonna 2019. Vaikka listalla jyräävät englanninkieliset kappaleet, ykköseksi nousi kotoisan kuuloinen, **Arttu Wiskarin** laulama *Suomen muotoisen pilven alla*.

Alla kymmenen kärki, joista mainitaan esittäjä, kappaleen nimi sekä soittokertojen luku. ●

1. Arttu Wiskari
Suomen muotoisen pilven alla 10 068
2. Lady Gaga & Bradley Cooper
Shallow 9 602
3. Lauri Tähkä
Palavaa vettä 9 506
4. Avicii
SOS 9 280
5. Mark Ronson feat. Miley Cyrus
Nothing Breaks Like a Heart 9 120
6. JVG
Ikuinen vappu 8 792
7. Ed Sheeran & Justin Bieber
I Don't Care 8 397
8. Panic! at The Disco
High Hopes 8 016
9. Shawn Mendes & Camila Cabello
Señorita 7 929
10. Ava Max
Sweet But Psycho 7 925

Vientihankkeita tulossa

Music Finland pyörittää keväällä montaa vientihanketta. Maaliskuussa käynnistyy pilottina Fast Track -vientirytyksiähdittämö, jossa valmistetaan musiikkialan yrityksiemme kansainvälisen toiminnan aloittamisessa sekä autetaan musiikki-innovaatioita tekevien yritysten matkaa kansainväliseksi liiketoiminnaksi.

Huhtikuussa Göteborgissa järjestettävä Nordic Folk Alliance keskittyy pohjoismaiden ja Pohjois-Amerikan kansanmusiikkimarkkinoiden välisiin verkostoihin. Tapahtumassa esiintyvät suomalaisartistit **Teija Niku** ja Juuri & Juuri.

Rukalla ensimmäistä kertaa järjestettävä huhtikuinen Luminous Artist Festival LUMI esittelee suomalaisia vientiartistejä. Music Finland tuo tapahtumaan kansainvälisiä portinvartijoita verkostoitumaan ja kuulemaan keikkoja.

Taidemusiikin Lento-kansainvälistymisvalmennus järjestetään vuoden jälkipuoliskolla ensisijaisesti muusikoille. Aiemmillä kerroilla osallistujat ovat olleet lähinnä säveltäjiä. Haku valmennukseen avautuu keväällä Music Finlandin verkkosivuilla. ●

TEIJANIKU. KUVA: ANTTI KOKKOLA

EMMI KUJANPÄÄ. KUVA: VENLA HELENIUS

Suomalais-bulgarialaisia ääniä

Emmi Kujanpään alkuvuoden soolodebyyttialbumi *Nani* (Nordic Notes) huomioitiin Euroopan suurimmissa maailmanmusiikin medioissa ja se nousi heti julkaisunsa jälkeen World Music Chart Europe -listan sijalle 13.

Yhteistyössä bulgarialaisen Le Mystère des Voix Bulgares -kuoron nuorten laulajien kanssa tehty albumi kietoo yhteen bulgarialaiset ja suomalais-ugrilaiset lauluperinteet.

Keväällä ilmestyy suomalais-bulgarialaisen laulajan ja säveltäjän **Anna Dantchevin** luotusaaman Dantchev: Domain -yhtyeen ensilevy *Say it* (Glomama Music). Levy nostaa esiin Suomen bulgarialaisten musiikillista perintöä osana suomalaista kulttuuria sekä yhdistää perinmemusiikkia, jazzia ja bluesia. ●

Kestävän kehityksen jazzia

Suomen Jazzliitto koordinoi kaksivuotista pohjoismaista jazzpromootoreiden ja erimaiden kansallisten jazzorganisaatioiden hanketta. Tämä verkosto edistää hyviä käytäntöjä kestävässä tapahtumatuotannossa ja kiertue-toiminnassa.

Hanke toteuttaa Helsingissä We Jazz -festivalilla viiden yhteyden Nordic Jazz Comets -konsertti-illan ja seminaarin 2.-3.12.2020. Vuonna 2021 verkosto järjestää pohjoismaisia kiertueita. Mukaan valitut yhtyeet ovat mukana suunnittelemassa omia kiertueitaan ympäristöystävällisiksi ja saavutettaviksi. ●

MIMMIT. KUVA: KIMMO LEHTONEN

Musiikkia joka lapselle

Lastenmusiikkiyhtye Mimmit tuo tuki- ja viittomien tukimusiikkia yhdistää -kiertueella. Mimmit-lauluihin on tehty tukiviittomakoreografioita, joihin yleisö saa yhtyä. Tukiviittomia käyttävät puheen ja kielen häiriöistä kärsivät, suomea vieraana kielenään puhuvat sekä kehitysvammaiset ja autismin kirjon lapset.

Yhtye konsertoi keväällä muun muassa Tavastiilla Helsingissä, Tampere-talolla, Sigyn-salissa Turussa sekä Korundissa Rovaniemellä. Tukiviittomia nähdään *Mimmit Musapatti* -tv-sarjassa, joka yhdistää musiikin, animaation, tanssin ja tiedekokeet. Kesäkuun puoleenväliin saakka jatkuva sarja on saanut loistavat katsojaluvut MTV3-kanavan lauantaiaamuissa. ●

Ääniaaltoja Seinäjoella

Seinäjoen Rytmikorjaamolla on ympärivuotinen Ääniaallot-studiolaitenäyttely. Esillä on äänitysstudion laitteistoa ja teemat pyörivät äänen tallentamisen ja studiolaitteiden historian ympärillä.

Vanhimmat näyttelyssä olevat laitteet ovat 1930-luvulta. Näyttelyn rungon muodostaa musiikin monitoimimies **Suikki Jääskän** lahjoittama kokoelma ja esillä on monenlaisia harvinaisuuksia. ●

Klubidataa julki

Euroopan elävän musiikin valtakunnallisten yhteisöjen kattojärjestö Live DMA julkaisi 14 maan raportin elävän musiikin tapahtumapaikoista ja klubeista. Suomi on mukana ensimmäistä kertaa.

Raportista selviävät Euroopan elävän musiikin klubien luvut. Se avaa muun muassa tapahtumapaikkaa ja tiedot kerättiin vuodelta 2017. Raportin mukaan valtaosa Suomen elävän musiikin klubeista toimii yritysmuotoisesti ja ravintolatoiminnalla on klubeilla merkittävä rooli. Julkinen tuki klubeille on muuhun Eurooppaan verrattuna pienimmästä päästä. ●

Litku Klemetti keikalla Tampereen G Livelabissa itsenäisyyspäivänä 2019.

KUVA: SARA VERTANEN

Pääkirjoitus

LAURI KAIRA
Päätoimittaja

Musiikkia tehdään kuulijoita varten

Tekijänoikeusjärjestö Gramex jakoi viime vuonna liki 20 miljoonaa euroa korvauksia musiikille. Lehdesämme olevan jutun mukaan summasta meni 9,6 miljoonaa muusikoille ja 10,2 miljoonaa euroa tuottajille.

Miten isoja rahoja nämä ovat kotimaisen musiikkialan kannalta? Varsin suuria. Musiikkituottajat IFPI:n julkaiseman Global Music Reportin mukaan Gramex-korvaukset ovat vajaa kolmannes Suomen koko äänitealan tuloista.

Gramex on yksi merkittävimmistä kotimaisen musiikin edistäjistä.

Kotimaisen musiikin ilotulitusta saatiin seurata Emma Gaalassa, josta lehdessä on laaja juttu. Kannattaa lukea palkittujen iloiset kommentit suoraan juhlapaikalta!

Kotimaisen musiikin tyyli-ilajien kirjo on laaja. Monista hienoista tähdistämme nyt ääneen pääsevät muun muassa Antti Tuisku, Katri Helena, Lauri Tähkä, JVG, Gettomasa, Ellinoora, Tony Kakko, Chisu, Ida Paul ja Kalle Lindroth.

Juttuja lukiessa on hyvä muistaa, että tämän päivän pop- ja iskelmämusiikkia ei tehdä tyhjältä pöydältä. Kotimaisella kevyellä musiikilla on vahvat juuret.

Parhaisiin esikuviiin kuuluu sinivalkoinen ääni Katri Helena, josta on lehdessä kaksiosainen haastattelu. Vuonna 1963 ensilevynsä julkaisut valloittava artisti on edelleen aktiivinen esiintyjä.

Vaikka paljon on muuttanut 1960-luvulta, perusasiat ovat ennallaan. Edelleenkin kyse on yleisön ja artistin välisestä vuorovaikutuksesta. Kuten Katri Helena sanoo, kysymys on läsnäolosta ja olemisesta nimenomaan kuulijoita varten. ●

Kotimaisen musiikin kirjo on laaja.

KUVA: ANTTI NIEMINEN

ANTTI TUISKU

- Syntynyt 1984 Rovaniemellä.
- 12 studioalbumia. • Konserttikiertueita Toisenlainen tie (2013), Peto on irti (2015) ja Mun on pakko twerkkaa (2018).
- Oma vaatemallisto Seppälälle Vesa Silverin ja Petri Pelkosen kanssa 2016.
- Elämäkerta *Antti Tapani*, kirjoittajat Antti Aro ja Anton Vanha-Majamaa (2018).
- Liikunnan ammattitutkinto 2019.

KUVA: PETRI MULARI

Ole oma itsesi

Unohtakaa lokeronne, sanoo Antti Tuisku.

Teksti HEIKKI JOKINEN

Antti Tuisku muistaa, kun hän kymmenvuotiaana kuunteli **Celine Dionia** korvalappustereoilla. ”Se meni luihin ja ytimiin, halusin laulajaksi.”

Hän toivoi vanhemmiltaan stereoita, joilla olisi mahdollista laulaa karaokea. ”Sain ne, ja siitä lauluharrastukseni kasvoi entisestään. Naapuritkin jo kysyivät voisiko tuo poika joskus olla laulamatta.”

Esiintyminen ja laulaminen oli Tuiskulle (s. 1984) aina mieleistä. ”Ala-asteen lopulla minua kiusattiin. Olin esiintynyt niin paljon koulun juhlissa, että se herätti ärtymystä. Uudessa koulussa yläasteella pidinkin laulamisen palon sisälläni.”

Musiikki oli läsnä jo lapsuudenkodissa. Sisko soitti pianoa, isä soitti kitaraa sekä lauloi kuorossa ja Antti Tuisku opetteli soittamaan pianoa. Hän otti pari vuotta kitaratuntejakin.

”Pienestä pitäen tiesin, että halusin kehittää laulua aina ammatiksi asti. Otin klassisen laulun tunteja Rovalan kansanopistossa ja pääsin Lapin musiikkiopiston klassisen laulun linjallekin.”

Silloin Antti Tuisku näki Idols-kisan mainokset. ”Ajattelin, että se olisi minulle. Idols oli se foorumi, jossa patoutunut esiintymisen ja laulun halu purkautui.”

Loppu on – kuten sanotaan – historiaa. Vuoden 2003 ensimmäisessä uusia laulajakyyjä etsivässä Idols-kilpailussa Tuisku selvisi kolmanneksi. Esikoislevy *Ensimmäinen* ilmestyi ylioppilasvuonna 2004 ja myi tuplaplatinaa.

Helmikuussa 2020 julkaistu cd *Valittu kansa* on Tuiskun 12. albumi. Kaikki aiemmat albumit ovat myyneet vähintään kultalevyn verran, neljä platinaa tai tuplaplatinaa.

Emma-palkintoja on kertynyt kuusi ja keikkakiertueet ovat keränneet mittavan määrän yleisöä.

Elokuussa Olympiastadionilla järjestettävä Bailantai-konsertti myytiin loppuun muutamissa minuuteissa. Siksi siitä järjestetään lisäkonsertti.

Jatkuva treenaus

”Olen hirveän etuoikeutettu, saan tehdä työtä, jota sydämeni pohjasta rakastan”, Tuisku sanoo.

Esiintyminen on kuitenkin muuttunut viime vuosina syvemmäksi. ”Musiikissani on hyvin vahvasti varsinkin viimeisen kolmen levyn aikana ollut esillä teema, että kaikilla on oikeus olla sellaisia kuin ovat.”

Esiintyessä syntyy yhteys yleisön kanssa ja voi tulkita ihmisten tunteita.

KUVA: PETRI WULIARI

Muusikon ammatissa voi ajautua norsunluutoriini, Antti Tuisku sanoo.

”Ihailen kestävyysurheilijoita, kuten hiihtäjiä.”

Tuisku vertaa muusikon ammattia huippu-urheilijan työhön. Siinä on paradoksi: samalla kun muusikon työ on hektistä ja ympärillä pyörii paljon ihmisiä, suurin osa työstä tapahtuu kullissien takana.

”Esimerkiksi minun tapauksessani suurin osa ajasta menee treenaamiseen. Se on loppujen lopuksi aika yksinäistä hommaa.”

”Ihailen kestävyysurheilijoita, kuten hiihtäjiä. Heillä on sama mindset kuin artisteillaikin. Ura vaatii panostusta ja työtä.”

Tämän vuoden kesään asti keikkataukoa pitävä Tuisku on treenannut tammikuussakin 15–20 tuntia viikossa elokuussa häämöttäviä Olympiastadionin konsertteja varten. Tukena on oma valmennusryhmä.

”Tiimiini kuuluvat päävalmentaja, lääkäri sekä fysiikkavalmentaja, joka vastaa biomekaniikasta.”

Nuoruuden laulutunteja Tuisku kiittää siitä, että hänen äänensä on kestänyt ilman pulmia 16 vuotta.

”Klassinen laulu opetti tekniikan. Olen kuitenkin kiitollinen siitä, ettei se jatkunut, koska pystyin tutustumaan omaan pop-laulajan instrumenttiin.”

Ammatin kaksijakoisuus

Muusikon ammatissa voi ajautua norsunluutoriini. ”On ihmisiä, jotka tekevät asioita

sinua varten, sinua palvotaan. Omaa itseään alkaa peilata menestyksensä kautta, se on ammatin suurin Akilleen kantapäähän.”

En halua, että minun onnellisuuteni on kiinni siitä, menestynkö, Tuisku sanoo. Provinssin keikan jälkeen kesäkuussa 2018 hän jäi keikkatauolle, hankki kakkosasunnon Espanjasta ja alkoi opiskella liikuntaneuvojan ammattitutkintoa Varalan urheiluopistossa Tampereella.

Aika Espanjassa opetti Tuiskulle paljon. ”Aikaisemmin onnellisuuden tunteeni liittyi siihen, miten menestyn artistina, tajusin. Oli äärimmäisen vapauttavaa havaita, että voi olla onnellinen ilman 100 000 kappaleen levymyyntiä.”

Liikunnan alan tutkintokin valmistui, osin etäopiskeluna Espanjasta. ”Kun Espanjassa aamupalan jälkeen siivosin keittiön, en keksinyt silloin mitään, joka tekisi elämästäni onnellisemman.”

Tuisku kertookin rakastavansa arjen rutiineja. Hän käy metsässä koiransa kanssa, mutta ei juhlissa.

Ammatin kaksijakoisuus on silti tosiasia. ”Välillä on boostattava itsensä hypeen, jotta pystyy lunastamaan 10 000 ihmisen odotukset lavalla. Artisti, joka nousee lavalle, on kuitenkin eri tyyppi kuin se, joka menee illalla sohvan nurkkaan katsomaan boxereissa Netflixii.”

Vapauttava oivallus

Helmikuussa julkaistua *Valittu kansa* -levyä tehtiin osin Espanjassa. Tuotannosta vastaa Jurek eli Simo Reunamäki ja tekijöitä ovat hänen ja Tuiskun lisäksi Saara Törmä, Aku Rannila, Kalle Lindroth ja Henna Sarriola.

Usein luovassa työssä puhutaan, kuinka tärkeää on aloittaa puhtaalta pöydältä, Tuisku sanoo. Se tila on vain kovin hankala saavuttaa.

”Mutta tätä levyä tehdessäni oivalsin, että nyt näin on. Ei ole pakko tehdä elämäni suurinta menestystä. Tämä oivallus vapauttaa energiaa ympärillä olevistakin, ei täydy tehdä jotakin minun vuokseni.”

”Liputan sen puolesta, että ihmiset – tässä tapauksessa kollegat – miettivät, mitä muutakin elämässä voisi tehdä. Jos artistuurani loppuu, minun on vaikea kuvitella, että jäisin alalle töihin.”

Musiikki on mielipuolinen sekä kilpailu ala ja taustalla kytee kateutta, Tuisku sanoo. ”Tosin näin on varmaan muillakin aloilla.”

”Minua ei ole kiinnostanut ala vaan halu kehittää itseäni artistina. Se palo ei ole sammunut. Minä en ole se, joka tulee muiden perässä. Haluan näyttää suuntaa pop-musiikissa.”

Tuiskun uusin levy *Valittu kansa* on visuaalisestikin viimeistelty. Kuvan asu on levyn nimikkappaleen videolta.

KUVA: ANNA ÄÄRELÄ

Realistisia haaveita

Pitkä keikkatauko loppuu kesällä, jolloin Tuisku kiertää kymmenkunta festivaalia. ”Minulla on aina ollut kotoisa fiilis mitä isompi yleisö. Ambitioni on ollut iso pop-spektaakkeli, jossa palaset ovat paikoillaan ja jossa kulkee punainen lanka.”

Tätä on luvassa elokuun kahdessa konsertissa Olympiastadionilla. Konserttien ensimmäiset käsikirjoitukset tehtiin viime vuoden lokakuussa ja harjoitukset alkoivat tammikuussa.

Keväällä 2018 Tuiskun viimeisin konserttikiertue Mun on pakko twerkkaa keräsi 55 000 katsojaa. Sillä täyttäisi jo Olympiastadionin. ”Silloin alkoi kyteä ajatus stadionista.”

”Haaveeni kulkevat realismin kautta. Suunnittelin stadionkeikkaa vasta, kun ajattelin sen olevan mahdollista.”

Konsertin liput tulivat myyntiin joulukuuisena maanantaina kello yhdeksän aamulla. Liput myytiin joissakin minuuteissa.

Tuolloin Espanjassa ollut Tuisku jännitti konsertin myyntiä niin, että lähti ystäviensä kanssa baariin edellisiltana uskoen, ettei

>>>

>>>

kuitenkaan saa nukutuksi. Uni kuitenkin voitti ja laulaja heräsi puhelimen soittoon viisi minuuttia yli kahdeksan paikallista aikaa.

Soittaja kertoi, että liput on pian myyty ja kysyi, laitetaanko toinen konsertti. ”Joo, vastasin unenpöpperössä. Kyllä tällainen pistää nöyräksi.”

Millainen sitten on hyvä keikka? ”Selainen, jossa pääsee flow-tilaan ja yhteyteen yleisön kanssa. Tämä ei ole kytköksissä yleisömäärään.”

Kaiken keskiössä on se, että pystyy koskettamaan ihmisiä. ”Tärkeää on, ettei ulkoista itseään yleisöstä.”

Hyvä keikka on hyvin treenattu. ”Mitä enemmän treenaan, sitä vähemmän tarvitsee kiinnittää huomiota fyysis-psykkiseen tilaan. Mitä enemmän jännittää, sitä enemmän pitää treenata.”

Tunteiden välittäjäaine

Kuulemmeko joskus Antti Tuiskulta musiikkia englanniksi? ”Kukapa sitä ei olisi mieltänyt? Uskon, että minulla olisi siihen kapasiteettia, mutta ajatus on pelottavakin. Ajatus kansainvälisestä urasta, jolloin ei saisi olla rauhassa missään, ei houkuta.”

Tuiskulla on yhä asioita kerrottavana suomeksi ja halua kehittyä siinä, mitä nyt tekee. ”Rakastan espanjan kieltä, olisi kiva leikitellä sillä.”

En ole musiikin suurkuluttaja, Tuisku kertoo. ”Kuuntelen tosi vähän kanavia, joilla saattaa tulla omaa musiikkiani. Lähinnä kuuntelen Yle Puhetta ja Lapin radiota.”

Joskus Tuisku mietti, pitäisikö kuunnella enemmän, mitä muut tekevät. ”Mutta haluan olla tyhjä taulu, en jäljitellä muita. On minulla toki lenkkisoittolista: hittejä, **Madonnaa**, ysärioppia.”

Keikoilla Tuisku sen sijaan rakastaa käydä. Hän luettelee pitkän listan artisteja, joiden keikoilla hän on ollut. Mukaan mahtuu kahdeksan Madonnan ja neljä Celine Dionin keikkaa.

”Haluan tietää, miten keikka on rakennettu ja mitä tunteita musiikista välittyy. Itsekin haluan aina luoda kokonaisuuden, en vain laulaa.”

”Musiikki on minulle tunteiden välittäjäaine. Tapa purkaa omia tunteita ulospäin, mutta ne kokemukset ovat yleensä universaaleja. Kun kuulijat tarttuvat niihin, syntyy suurta energiaa, joka puhdistaa.”

Kapina lokeroille

Musiikkinsa keskeiseksi teemaksi Antti Tuisku nostaa ihmisten oikeuden olla oma itsensä. Tämä kuuluu uudella *Valittu kansa*-levylläkin.

”Se haastaa kyseenalaistamaan instituutioita ja kysyy, kenellä on oikeus tuomita ihmisiä olemaan jotakin.”

Tuisku kokee, että hän ajautui lokeroimaan itseään muilta tulevien olettamusten tai paineiden vuoksi, kunnes ymmärsi, että siihen ei ole tarvetta.

”Se tarve tuli ulkoa, ja sitä ajatusta vastaan olen aina kapinoinut. Olen nyt ym-

märtänyt, että minun ei tarvitse lokeroida itseäni. Lähestyn maailmaa lapsenmiehellä.”

Moni ihminen kärsii siitä, että ei sovi normalisoituihin lokeroihin. ”Minun tehtäväni artistina on, että ihmiset ajattelevat, että on ihan fine olla ihan pihalla eikä aina tiedä, mihin mennä.”●

”Musiikki on minulle tunteiden välittäjäaine.”

”En ole musiikin suurkuluttaja”, Antti Tuisku sanoo. Mutta keikoilla hän rakastaa käydä.

KUVA: PETRI MULARI

Kun korvaukset on kerätty ja soittotiedot saatu, tilitysprosessissa on vielä paljon tehtävää ja selvittävää.

Gramexin tilityssäännöt uudistettu

Uudet säännöt eivät muuta toimintatapoja, vaan kertovat miten vakiintuneesti toimitaan.

Teksti VEIKKO RAJANTOLA

Gramex kirjasi korvaustilitysten vakiintuneet käytännöt, periaatteet ja termit uusiin tilityssääntöihin. Ne kuuluvat nyt tarkimpiin ja läpinäkyvimpiin Gramex-maailmassa.

Gramexin oikeudenhaltijajaksikkö käynnisti noin vuosi sitten tilityssääntöjen uudistamisen.

”Projektin pääteemana oli kirjata tilityssääntöihin nähtäville kaikki merkittävimmät käytännön toimintojen yksityiskohdat ja periaatteet. Seikat, jotka vaikuttavat tilitysten lopputuloksiin ja otetaan huomioon tilitysprosessien kuluessa”, sanoo Gramexin oikeudenhaltijajaksikon johtaja **Tuomas Talonpoika**.

”Tahdomme tehdä korvausten tilitykseen ja maksatukseen liittyvät toimet ja prosessit läpinäkyviksi sekä yleisesti ymmärrettäviksi.”

Kohdennus, laskenta ja maksu

Uudistetut tilityssäännöt kuvaavat ja ohjaavat siis läpinäkyvästi sitä, miten kerätyt korvaukset tilitysprosessissa kohdennetaan yksittäisille äänitteille, lasketaan tilityslaskennoissa ja maksetaan oikeudenhaltijoille.

”Samoin kuvataan aikaisempaa tarkemmin se, miten tilityksiin allokoitavat korvausvarat ja niihin sisältyvät päätökset Gramexin sisäisissä prosesseissa määritellään ja suoritetaan.”

Säännöissä ovat mukana Gramexin nykyisen tilitys- ja asiakkuudenhallintajärjestelmän tilitysprosesseihin tuomat lisäelementit. ”Esimerkiksi tarkka tiliote oikeudenhaltijoille suoritetuista maksatuksista.”

Toiminnot eivät muutu

Uudet tilityssäännöt tehtiin läpinäkyvyyden lisäämiseksi. Kyse on vakiintuneiden käytäntöjen kirjaamisesta eikä niiden muuttamisesta.

”Tilityssäännöt eivät tuo muutoksia esimerkiksi korvausten varsinaisiin jakosääntöihin. Eli esimerkiksi taiteilijoiden keskinäiset jakosäännöt erilaisten roolien ja suoritteiden perusteella ovat pysyneet täysin ennallaan.”

Tilityssäännöt sisältävät nyt muun muassa tilityksen pääperiaatteet, jotka ohjaavat ja kuvaavat yleisellä tasolla tilityksiin ja maksatuksiin liittyvää päätöksentekoa sekä käytännön prosesseja.

Millaisia yksityiskohtia niissä kerrotaan?

”Esimerkiksi kaikki tilitykset ja maksaukset suoritetaan lähtökohtaisesti äänite- ja oikeudenhaltijakohtaisesti, ellei kyse ole kollektiivista, kuten kuorosta.”

Syväluotaus prosesseihin

Tilityssääntöihin tutustumalla pääsee näkemään, miten mittava prosessi kerättyjen korvausten hallinnointi on. Lisäksi säännöissä avataan Gramex-tilityksiin liittyvät avaintermit.

Niissä näkyvät muun muassa varsinaisten tilityssummien määrittely ja yksittäisten

käyttöalueiden tilityksissä käytettävä käyttö-tieto.

Korvausten tilitys ja laskenta kuvataan selkeästi ja käytännön esimerkkejä käyttäen. Myös hyvin poikkeukselliset korvausten uudelleenlaskentatilanteet käydään läpi. Jos joku olisi saanut, vaikkapa myöhemmin täydentyvien äänitetietojen vuoksi, liian paljon korvauksia, säännöissä kerrotaan, miten ne saa vähentää seuraavista tilityksistä.

Tilitysprosessien yhteydessä suoritetaan myös erilaisia varaumia. Sekä nämä tilanteet että korvausten maksatusta koskevat periaatteet esimerkiksi tuottajaoikeuksien siirtotilanteissa kuvataan säännöissä läpinäkyvästi.

Maailman ykkönen

”Kansainvälisesti tarkastellen Gramexin uudistetut tilityssäännöt ovatkin nyt yksi tarkimmista ja laajimmista tilityssäännöistä Gramex-maailmassa”, kertoo Talonpoika.

Musiikkituottajat - IFPI Finland ry:n toiminnanjohtaja **Antti Kotilainen** pitää Gramexin tilityssääntöjen uudistamista erittäin aiheellisena ja onnistuneena projektina.

”Uudet tilityssäännöt lisäävät uskottavuutta ja luottamusta Gramexin toimintaa kohtaan laajemminkin. Tilityssäännöt toimivat nyt myös palvelutyökaluina Gramexin oikeudenhaltijoiden suuntaan. Ne kertovat läpinäkyvästi, miten Gramex toimii”, Kotilainen sanoo.●

IDA PAUL

- Syntynyt 1997 Tammisaarella.
- Lauluntekijä ja laulaja.
- Esikoissingle *Laukauksia pimeään* (2016).
- Opiskelee Harvardin yliopistossa Yhdysvalloissa.

KALLE LINDROTH

- Syntynyt 1989 Helsingissä.
- Lauluntekijä, laulaja ja näyttelijä.
- Näyttelijänä *Kotikatu* -sarjassa 2004–2012.
- Smak-yhtyeen laulaja.

KUVA: PETRI MULARI

Täsmä- osumia

Ida Paul ja Kalle Lindroth ovat hittejä liukuhihnalta tehtäileva popduo, jonka kappaleet ovat keränneet Spotifyssä yli 50 miljoonaa kuuntelukertaa. Kaksikolle menestystä tärkeämpää on silti saada kirjoittaa omat laulunsa vailla kompromisseja.

Teksti VILLE HARTIKAINEN

Kalle Lindroth ja Ida Paul
Planeetat-singlensä
kuvassa 2018.

KUVA: ANNI HARTIKAINEN

On helmikuinen tiistai-ilta. **Ida Paul** (s. 1997) ja **Kalle Lindroth** (s. 1989) istuvat levy-yhtiön neuvotteluhuoneen sohvalla ja näpyttävät puheleimään.

Tällaisia artistihaastattelut monesti ovat: lyhyitä kohtaamisia kliinisisä ja persoonatommassa huoneissa, jotka eivät kerro haasteltavista tai heidän musiikistaan käytännössä mitään. Hieman kuin lääkärin vastaanotolla kävisi.

Nyt on kuitenkin toisin.

Paulille ja Lindrothille paikka on merkityksellinen. Näiltä sohvilta heidän yhteinen artistiuransa sai reilu neljä vuotta sitten alkunsa.

Oli joulukuu 2015. Lindroth oli tulossa **Antti Tuiskun** *En kommentoi* -albumin platinalevyjuhlista. Hän oli sopinut tapaavansa Paulin pikaisesti Warnerin toimistolla. Kaksikon tarkoituksena oli käydä aiemmin hahmottelemaansa kappaleaihiota läpi.

Mitään varsinaista suunnitelmaa heillä ei ollut. Minkälaisia biisiä he olivat tekemässä? Kuka kappaleen esittäisi? Julkaistaisiinko sitä ylipäätään?

Kaikki oli auki.

Reilun tunnin päästä kaksikko oli ihmeissään: ohhoh, nyt taisi syntyä aika hieno kappale, he intoilivat. Tämä pitää esitellä myös muille! Siltä seisomalta he astelivat alakertaan tuotantopäällikkö **Asko Kallosten** huoneeseen.

Kallonen kummastui: mitä Paul ja Lindroth tekivät toimistolla tähän aikaan? Tehtiin yksi biisi, kaksikko vastasi. No, soittakaa se sitten, Kallonen pyysi ja istui alas kuuntelemaan.

Kappaleen päätyttyä hän oli hetken hiljaa.

”Koska julkaistaan?”, Kallonen kysyi lopulta.

Menestyksestä toiseen

Tuon joulukuisen kohtaamisen jälkeen on ehtinyt tapahtua paljon. *Hakuammuntaa* – kappale, jonka Paul ja Lindroth Kalloselle esittelivät – julkaistiin singlenä heinäkuun lopulla 2016. Laulun nimi osoittautunut kaikkea muuta kuin enteelliseksi.

Hakuammuntaa oli täysosuma.

Se kiipesi ilmestyttyään Spotifyn 50 kuunnelluimman kappaleen joukkoon ja pysytteli listalla lopulta kuukausien ajan. Tähän mennessä kappaletta on kuunneltu lähes 10 miljoonaa kertaa.

Eivätkä kaksikon muutkaan kappaleet kovin huonoa vastaanottoa ole saaneet. Yhteensä Paulin ja Lindrothin biisit ovat keränneet Spotifysä yli 50 miljoonaa kuuntelukertaa. Hurjia lukuja yhden albumin julkaisulle duolle.

Lindroth ja Paul sanovat mieltävänsä itsensä ensi sijassa lauluja kirjoittaviksi muusikoiksi, eivät niinkään poptähdiksi.

Paulin ja Lindroth sanovat olevansa suosioista mielessään, mutta eivät he omasta mielestään varsinaisesti hittihakuisia laulun kirjoittajia ole. He vain sattuvat itse pitämään ”valtavirran biiseistä”. Molemmille tärkein ja välttämättömin kriteeri jokaisen kappaleen kohdalla on, että laulu resonoi omassa sydänalassa.

Lindroth myös muistuttaa, ettei jokaisesta heidän laulustaan hittiä ole tullut. Tai edes julkaisukelpoista kappaletta.

”Enemmän me ollaan tehty paskaa”, hän sanoo.

”Kaikki lähtee musiikista”

Niin tai näin, suosion myötä popduon keikkapaikat ovat vaihtuneet astetta suuremmiksi. Toukokuun puolessa välissä Paulilla ja Lindrothilla on edessään uransa toistaiseksi suurin konsertti, kun kaksikko heittää yhdessä nelihenken taustayhtyeensä kanssa kevään ainoan keikkansa Helsingin Jäähallin Black Boxissa.

”Suuri unelmien täyttymys on tulossa”, Paul hehkuttaa.

Moni muikin unelma on käynyt toteen. Viime heinäkuussa Paul ja Lindroth esiintyivät Ruisrockin rantalavalla. Muusikkojen keskuudessa paikalla on samankaltainen statusasema kotimaisten festivaalien joukossa kuin Tavastialla rockklubien kentällä.

Se on the place to be.

Paul ja Lindroth myöntävät nauttivansa myönteisestä urakehityksestä. Minään itsestään selvytyksenä he eivät silti saavutettua asemaansa pidä.

”Muistutan itselleni ennen jokaista keikkaa, että mieti, ihan jokainen noista ihmisistä tuolla on tullut tänne varta vasten meidän takiamme. Jokainen on tehnyt tietoisin päätöksen, että haluan nähdä tänään juuri Idan ja Kallen. Se tuntuu ihan sairaalta. Ihan sama vaikka katsojia olisi vain muutama. Se on aina tosi iso kunnia”, Paul sanoo.

Kaksikko kertoo tehneensä kuulijakunnastaan toisenkin havainnon: he ovat saaneet vaikutelman, että heidän faneilleen merkityksellistä on nimenomaan musiikki, ei niinkään sillä, kuka kappaleita esittää – siis heillä itsellään.

Tästä Paul ja Lindrothin eivät ole moksiskaan. Heidän mielestään kyseessä on pelkästään mieluisa asia. He sanovat mieltävänsä itsensä ensi sijassa lauluja kirjoittaviksi muusikoiksi, eivät niinkään poptähdiksi.

”Jos voisin tehdä musaa ilman että kukaan tunnistaisi mua, ja keikoilla riittäisi silti jengiä, niin tekisin sen kyllä niin. En tavallaan kaipaa mitään muuta huomiota”, Paul sanoo.

Miten suhtaudutte julkisuuteen?

”No, jokainen päättää rajansa itse. Olen itse pitänyt sen linjan, että keskustelen julkisuudessa pitkälti vain musasta. Vaikka tavallaan se onkin suuri etuoikeus, että sulla on mahdollisuus vaikuttaa ihmisten ajatuksiin. Itse arvostan sellaisia julkiksia, jotka käyttävät asemaansa hyvän tekemiseen”, Paul pohtii.

Lindroos on samoilla linjoilla.

”Itselleni tuntuu luonnolliselta jättää yksityiselämä kokonaan julkisen keskustelun ulkopuolelle. Perheenjäsenet ja muut läheiset eivät ole julkisuuden henkilöitä ja tuntuisi siksi epäreilulta lähteä kommentoimaan heidänkin elämäänsä koskevia asioita. Mutta ei mua toisaalta häittäisi puhua haastattelussa

esimerkiksi FC Barcelonasta. Siitä voisin keskustella ihan loputtomiin.”

Rakkaus ja viha

Vaikka Paul ja Lindroth eivät yksityiselämässään halua puhuaakaan, myöntävät he ammentavansa tarinoita lauluteksteihinsä monesti omasta ja tuttavapiirinsä arjesta. Ei välttämättä suoraan, mutta inspiraationsa moni kappale on saanut tosielämän tapahtumista.

Tässä Paul ja Lindroth uskovat piilevän myös osaselitys kappaleiden suosiolle: kuulijoiden on helppo samaistua oikealta elämältä maistuvaan laululyriikkaan.

”Popmusiikin tekijän tavoitteenahan on nimenomaan tunteenvälitys. Siinä, että tarinat tuntuisivat tosilta. Ihan samalla tavalla kuin kirjailijoillakin. Uskon, että me ollaan onnistuttu kuvaamaan erilaisia elämäntapahtumia – iloja, suruja ja kriisejä – tavalla, joka menee jollain tosi henkilökohtaisella tavalla kuulijoiden ihon alle”, Paul pohtii.

Moni heidän kappaleensa onkin sydänsuruista tehty. Maaliskuussa 2018 ilmestyneen esikoisalbumin *Nää kaikki kertoo susta* teemat

nousivat pitkälti ihmissuhteiden karikoista ja isossa osassa levyn biiseistä haikaillaan menetetyt rakkauden perään.

Miksi näin?

”Itse ainakin rakastan ihmisten vuorovaihtuksen analysoimista. Sitä, miten ihmiset ovat keskenään ja kohtelevat toisiaan. Luulen kuitenkin, että meidän kohdalla mielikuva parisuhdelauluista on tavallista voimakkaampi siksi, että me lauletaan kahdestaan näitä lauluja”, Paul perustelee.

Luullaanko teitä monesti pariskunnaksi?

”All the time!”, Paul sanoo ja nauraa.

Miltä se tuntuu?

”Se on ihan sympaattista, ja ymmärrän sen tavallaan ihan hyvin. Mutta ei me olla sitä koskaan pysähdytty mieltämään. Yleensä vain nauretaan asialle. Se on meille vaan läppä. Ei me sitä kovin tosissaan oteta.”

”Ja mitä laulunaiheisiin tulee, niin ovathan rakkaus ja viha toisaalta kaksi vahvinta tunnetta elämässä. Siksi niistä aiheista on tehty niin monia lauluja. Itselleni näistä vaihtoehdoista on kuitenkin helpompaa kirjoittaa rakkaudesta”, Lindroth jatkaa.

Mutta kai lauluja voisi kirjoittaa mistä tahansa? Vaikka pingiksen pelaamisesta.

”Niin voisi”, Lindroth sanoo.

”Mutta ehkä se ei herättäisi niin vahvoja tunteita kuitenkaan. Pitää kuitenkin olla itselleen rehellinen siinä, mitkä aiheet oikeasti koskettavat. Ei me ajatella, että me oltaisiin jotkin parisuhdeartistit, mutta ei me toisaalta aleta sensuroimaan itseämme.” >>>

”Popmusiikin tekijän tavoitteenahan on nimenomaan tunteenvälitys.”

KUVA: ANNI HARTIKAINEN

OLETKO JO TUTUSTUNUT?

OHJELMATOIMISTO

dex

DEX VIIHDE AGENCY

www.dexviihde.fi

>>>

Roolileikkejä

Lindroth napsauttaa puhelintaan. Kaiuttimista alkaa soljua haikeaan slaavilaiseen melodiaa keinuviin Mowtown-rytmeihin yhdistelevä kappale. Laulun nimi on *Päiväuni*. Kappale on maaliskuussa ilmestyvää kakkosalbumia ennakoiva niin sanottu ”focus track”, jota esitellään radiokanaville ennen levynjulkaisua.

Hitiltä sekin kuulostaa.

Tälläkään kertaa Paul ja Lindroth eivät kärsineet valkoisen paperin kammosta. He kertovat uusien kappaleiden syntyneen suhteellisen helposti.

”Kyllä me ollaan aika tehokkaita”, Paul myöntää.

”Mutta nimenomaan kahdestaan. Kun kirjoitin aiemmin kappaleita yksin, niin se oli huomattavan paljon hitaampaa. Onneksi me ollaan niin samalla aaltopituudella musiikillisesti. Se on tosi harvinaista.”

Paul on ollut tekemässä lauluja esimerkiksi **Kaija Koolle**, **Mikael Gabrielille** ja **Anna Abreulle**. Lindrothin sävelkynä on viuhunut puolestaan Antti Tuiskun kaltaisten ykkösrivin poppareiden levyillä.

Suhtautuuko laulunkirjoittamiseen eri tavalla, jos tekee muille?

”Aika tosi selkeästikin”, Paul sanoo.

”Omaan proggikseen asennoituu paljon henkilökohtaisemmin. Sen pitää tuntua maailman siisteimmältä jutulta ja sen takana pitää pystyä seisomaan täysillä. Fiiliksen pitää olla sellainen, että tätä ei voi esittää kukaan muu kuin me.”

Toisaalta toisille artisteille kirjoittaminen saattaa tuntua myös vapauttavalta, kaksikko pohtii. Silloin on mahdollisuus irrotella ja kokeilla kaikkea sellaista, mikä ei tunnu itse laulettuna luontevalta.

”Se on vähän kuin roolileikki. Saa hypätä hetkeksi toisen ihmisen nahkoihin. Suurin ero on varmastikin siinä, että oman musiikin kanssa ei pysty tekemään kompromisseja. Jos taas kirjoittaa toiselle artistille biisiä, varsinkin jos mukana on useita tekijöitä, niin kompromisseja joutuu väkisin tekemään”, Lindroth sanoo.

Eläkevirka

Tulevaisuudessa he aikovat silti keskittyä yhä tiiviimmin oman yhteensä musiikkiin. Paul opiskelee Harvardin yliopistossa Yhdysvalloissa yhteiskuntaoppia ja sukupuolentutkimusta ja kirjoittaa parhaillaan kandidatuksensa feministiryhmien vaikutusmahdollisuuksista Suomessa.

Hänen pitäisi valmistua joulukuussa.

”Sitten onkin aikaa pohtia, mitä tässä seuraavaksi tehdään”, hän pohtii.

Mitä se voisi olla?

”No, meille tärkein kriteeri on, että nautimme musiikista ja sen tekemisestä. Niin kauan kuin luovuutta ja hyvää yhteistyötä riittää, jatkamme varmasti myös biisien tekemistä. Meillä molemmilla on unelmana, että olisi jatkossakin vapaus toteuttaa omia taiteellisia ajatuksia ja unelmia juuri niin kuin haluaa.”

Vieressä kuunteleva Lindroth nyökkää päätään ja hymyilee.

”Niin, jos tämä meidän juttu pysyy tällaisena jatkossakin, niin ihan hyvin voisin painaa vaikka eläkkeelle asti.”

”Fiiliksen pitää olla sellainen, että tätä ei voi esittää kukaan muu kuin me”, Ida Paul sanoo laulun kirjoittamisesta.

KUVA: PETRI MULARI

Soitin

Soitin-palstalla esitellään kauden kiinnostavia soitinuuksia ja oheislaitteita.
Teksti: Tommi Saarela

Nord Wave 2.

Syntikka Ruotsista

RUOTSALAISEN Clavian Nord Wave 2 yhdistää virtuaalisen analogisyntetisaattorin, samplet sekä FM- ja Wavetable -synteetit saman Layer-tyyppisen käyttöliittymän alle. Neljä erillistä syntetisaattoria yhdessä 48-äänisessä soittimessa tarjoaa mahdollisuudet jopa perinteisten aaltomuotojen ja samplejen yhdistelyyn.

Laitteeseen sisältyy yhden gigabitin kokoinen samplekirjasto, Arpeggiator- ja Gate -toiminnot sekä taajuuskorjain, viive ja kaiku syntetisaattorin jokaiselle osalle. Livekäyttöön räätälöityjen Perfor-

mance-ominaisuuksien ja reaaliaikaisten efektiien kaltaisilla ominaisuuksilla varustettua Nord Wave 2:ta kuvaillaan valmistajansa kenties kaikkien aikojen monipuolisimmaksi kosketinsoittimeksi.

Viisioktaavinen puolipainotettu koskettimisto on varustettu octave shift -näppäimillä ja on jaettavissa kolmeen osaan. Liitännöistä mainittakoon stereo- ja kuulokelähdöt, Midi, USB-Midi sekä audion tuloliitäntä.

Kosketinsoittimen hinta on noin 2 500 euroa. ●

Lisätiedot: nordkeyboards.com

Paiste Masters.

Jalaa metallia

PAISTEEN Masters-symbaalit valmistetaan korkealaatuisesta B20-symbaalipronssista käsityönä Sveitsissä vuosikymmenien kokemuksella. Alun perin ride- eli komppisymbaaleistaan tunnetuksi tullut mallisto kasvaa hihat-lautasten, crash- eli aksenttisymbaalien ja jopa efektipeltien suuntaan.

15-tuumaiset Thin-haitsut on kehitetty jazzrumpali **Gregory Hutchinsonin** toiveita kuunnellen, matalasti ja pehmeästi soiva 22-tuumainen ”kiihnanpelti” Swish puolestaan rumpalilegenda **Jim Keltnerin** suositusten mukaan.

Herkempään aksentointiin soveltuvien Extra Thin -symbaalien lisäksi Masters-malliston ydintä ovat esimerkiksi 17- ja 19-tuumaiset Dark Crashit.

Aksentti- ja komppisymbaalien välimaastosta löytyy 20-tuumainen Crash/Ride, johon mallillinen hionta ja kiillotus tuovat arvokasta patinaa. Masters-sarjaan kuuluu luonnollisesti laaja valikoima myös Dark- ja Dark Dry -tyyppisiä komppisymbaaleja.

Masters-symbaalien kerrotaan soveltuvan erityisen hyvin äänityskäyttöön sekä sellaisille keikoille, joilla äänenpainet pysyttelevät maltillisissa lukemissa.

Masters-symbaalien hintahaarukka asettuu koosta ja tyyppistä riippuen noin 350–550 euron välille. ●

Lisätiedot: www.paiste.com

Martin DX Johnny Cash.

Mustalla musiikkia

1970-LUVULLA amerikkalainen Martinin kitaratehdas suunnitteli kokomustaksi lakatun D-35 -kitaramallin kantritähhti **Johnny Cashille**, joka ilmeisen tyytyväisenä itselleen räätälöityyn kitaran soitti sillä ainakin seuraavat pari vuosikymmentä.

Cashin kuoltua viime vuosikymmenen alkupuolella Martin julkaisi mainittua kitaraa mukailevan muistopainoksen.

Tuorein lenkki Martinin ja Cashin pitkään yhteiseen historiaan on nimeltään Martin DX Johnny Cash, jonka kerrotaan olevan Cashin perikunnan kanssa yhteistyössä suunniteltu edullinen versio kitaraklassikosta.

DX Johnny Cash -mallille tunnusomaista on pikimusta dreadnought-muotoitu koppa, joka on valmistettu korkeapainelaminaatista. Otelauta on komposiittia ja kaula laminoitua koivua. Muistopainoksen tavoin DX:nkin otelaudan nauhavälejä koristavat tähtikuviot ja Cash-logo. Kaula ja koppa liittyvät toisiinsa suoralla liimaliitoksella.

Martin-merkiksi kitaraksi hinnaltaan varsin kohtuullinen – alle tuhat euroa – DX Johnny Cash on varustettu Fishmanin MX -elektronikalla ja toimitetaan pehmeällä kantolaukulla. ●

Lisätiedot: www.martinguitar.com

Emma Gaalaa juhlittiin helmikuussa näyttävästi Helsingin Hartwall Arenalla.

KUVA: NIKI SOUKKIO

Emma-palkittujen riemua

JVG:n VilleGalle ja Jare, Chisu, Ellinoora ja itsensä Katri Helenan palkitsema Lauri Tähkä iloitsivat menestyksestään Emma Gaalassa.

Teksti VILLE HARTIKAINEN

KAIKKI EMMALLA PALKITUT • Vuoden yhtye: JVG. • Vuoden naissoolisti: Ellinoora. • Vuoden miessoolisti: Lauri Tähkä. • Vuoden tulokas: Jesse Markin – Folk. • Vuoden pop-albumi: JVG – Rata / Raitti. • Vuoden rock-albumi: Apulanta – Make Nu Metal Great Again. • Vuoden metalli-albumi: Battle Beast – No More Hollywood Endings. • Vuoden rap/r&b -albumi: Gettomasa: Diplomaatti. • Vuoden elektroninen musiikki -albumi: Yotto – Is This Trance, I / Y (Lane 8), Nova. • Vuoden jazz-albumi: Alexi Tuomarila Trio – Sphere. • Vuoden iskelmä-albumi: Lauri Tähkä – Meidän tulevat päivät. • Vuoden klassinen musiikki-albumi: Eriikka Maalimaa ja Emil Holmström – Schumann the Violin Sonatas. • Vuoden etno-albumi: Pauanne – Pauanne. • Vuoden lastenmusiikki-albumi: Robin Hund & Hans glada orkester – Ett album för äldre barn. • Kritikoiden valinta: Jesse Markin – Folk. • Vuoden musiikkivideo: Pariisin kevät – Onks se rakkautta. • Vuoden live: Vesala • Vuoden tuottaja: Eppu Kosonen. • Vuoden biisi: JVG – Ikuinen vappu. • Vuoden albumi: Chisu – Momentum 123. • Yleisöäänestys / Vuoden artisti: Lauri Tähkä. • Vuoden myydyin albumi: Billie Eilish – When we fall asleep, where do we go? • Vuoden striimatuin kotimainen biisi: JVG – Ikuinen vappu. • Erikois-Emma: Pauli Hanhiniemi, Pave Maijanen, Seppo Matintalo. • Kultainen Emma: Maija Kuusi. • Vienti-Emma: Sunrise Avenue.

JVG SIIRTYI RÄPISTÄ POPPIIN

”Ei pääkaupunkiseudun biisi”

Emma Gaalan suurimmaksi voitajaksi kohosi räppäriduo JVG. Se palkittiin neljässä kategoriasa: vuoden pop, vuoden yhtye, vuoden biisi ja vuoden striimatuin kotimainen biisi.

Vai pitäisikö sittenkään puhua räppäriduosta?

Toisin kuin aiemmin, JVG oli ehdolla parhaan rap/r&b -kategorian sijaan vuoden pop -sarjassa. Kyseessä oli yhtyeen oma toive.

Eri lähtökohdasta

”Lähdimme tekemään levyä (kesäkuussa 2019 ilmestynyt Rata/Raitti) erilaisista lähtökohdista kuin aiemmin. Se ei ollut meidän mielestämme räppilevy. Halusimme mennä pop-kategoriaan, koska halusimme jollain tavalla kunnioittaa rapgenreä”, VilleGalle kertoo.

Miellättekö itsenne rap- vai popyhtyeeksi? ”Ei me niin ajatella. Me tehdään sellaista musaa, minkälainen fiilis sattuu olemaan. Saattaa olla, että tämän poplevyn jälkeen tehdään metallilevy tai sitten räppilevy. Musa on musaa. On pelkästään mahtavaa,

että vaihtoehtoja on monia, ja kaikkea pääsee testailemaan.”

Duon toinen osapuoli Jare on samaa mieltä.

”Nykyisinhän genret menevät muutenkin aika paljon sekaisin. Kutsutaanhan tällaista valtavirran räppiä, jota mekin teemme, monesti iskelmärapiksi. Ei sekään mitään haittaa. Kaikkea on siistiä kokeilla.”

Ikuinen vappu

JVG:n Ikuinen vappu -kappale palkittiin vuoden biisinä ja vuoden striimatuimpana kotimaisena biisinä. Helmikuussa 2019 julkaistu single rikkoi ennätysten oltuaan Spotifyn ykkösenä yhteensä 64 päivää. Saavutus tekee siitä kaikkien aikojen eniten ykköspäiviä haalineen kotimaisen kappaleen.

Mikä tekee biisistä onnistuneen popkappaleen?

”Se on helvetin vaikea kysymys,” biisin toinen säveltäjä DJPP eli tuottaja Perttu Mäkelä sanoo.

”Ainakaan se ei ole mikään pääkaupunkiseudun biisi. Kappaleessahan ajellaan Joensuusta länteen ja Kuopiosta pohjoiseen. Mukana on rautalankakitaran tapaista ja sen sellaista. Jokainen osa-alue onnistui tosi hyvin. Biisissä on sekin aika jännää, että siitä diggaavat vähän kaikki taaperoista eläkeläisiin. Se on onnistunut saavuttamaan kaikenikäiset.”

Ikuinen Vappu on kerännyt Spotifyssa lähes 18 miljoonaa kuuntelukertaa. Mäkelä sanoo, ettei tekijätiimi itse osannut kuvitella kappaleesta kasvavan massiivista hittiä.

”Kun biisi julkaistiin, soittelimme keskenämme, että onkohan tämä sittenkään mistään kotoisin. Se oli niin erilaista, vähän enemmän iskelmää kuin JVG:n aikaisempi tuotanto. Tosin nyt kun miettii, niin ei se enää niin iskelmästä tunnu. Mutta silloin tuntui. Ja onhan popin ja iskelmän raja muutenkin nykyään aika häilyvä.”

JVG-duo lämmitteli gaalassa sekä yleisön että tuomariston suosiossa. Lavalla he esittivät kappaleen Ikuinen vappu.

KUVA: JULIUS KONTINEN

Sukupolvet kohtasivat: Katri Helena jakoi Emman Lauri Tähkälle, joka syntyi kymmenen vuotta Katri Helenan ensilevyn jälkeen.

KATRI HELENA JAKOI EMMAN GRAMEXIN PUOLESTA

”Aina on kysymys läsnäolosta”

Katri Helena ojensi Gramexin edustajana **Lauri Tähkälle** vuoden iskelmä-Emman. Muut iskelmä-Emma -ehdokkaat olivat **Juha Tapio**, **Ville Valo** & **The Agents**, **Jannika B** sekä **Antti Ketonen**.

Katri Helena tuntee suomalaisen iskelmäoman omakohtaisesti. Hän on vuonna 1963 alkaneella urallaan julkaissut 54 albumia sekä saanut 19 kultalevyä, neljä platinalevyä ja yhden tuplaplatinan. Hänen levyjään on myyty yli 1,5 miljoonaa kappaletta.

Tanssikeikoilta festareille

Alussa hän teki yhtyeen kanssa tanssikeikkoja, 1970-luvun lopulla niiden rinnalle tulivat viihdekonsertit. ”Aloin tehdä omia konsertteja vuonna 1977, tanssikeikkojen ohella. Se oli merkittävä muutos.”

Nyt öiset automaattit keikkapaikoilta ovat jääneet taakse. ”Esiintymisten vaihtuminen pelkästään konsertti- ja festari -tapahtumiksi vuonna 2009 lopetti ’yövuorot’ eli aamuöiset kotiinpaluut.”

Mikä muuttuu?

Miten musiikin ammattilaisen arki on muuttunut urasi alkuajoista?

”Äänentoistotekniikka on kokenut monistavia muutoksia. Valaistuksen ja audiovisuaalisen tekniikan kehitystä ei osannut aavistaaakaan 1960-luvulla. Kulkuvälineetkin ovat muuttuneet, vanhasta amerikkalaisesta ja peräkärrystä miellyttävämpiin menopeleihin.”

Perusasiat ovat kuitenkin ennallaan. ”Yleisön ja artistin välinen vuorovaikutus sinänsä ei ole muuttunut, aina on kysymys läsnäolosta ja kuulijoita varten olemisesta.”

Kiitokset

Katri Helena on kiitollinen hyvien yhteistyökumppaneiden tuesta pitkän uransa aikana.

”Teimme yhdessä töitä aviomieheni, pianisti **Timo Kalaojan** kanssa 15 vuotta. Hänen kannustuksensa ja tukensa oli korvaamaton.”

”**Esa Nieminen** tuotti levyäni 80-luvulta 2000-luvun puoleen väliin saakka, hänen neuvoihinsa saattoi aina luottaa”, sanoo Katri Helena.

Hän kiittää konsertti- ja manageripuolelta **Lilja Kainulaista** ja **Tommi Liimataista**. Ja tietysti kaikkia hyviä muusikoita. ”Taitavat muusikot, joiden kanssa olen saanut työskennellä, ovat nostaneet rimaa ja antaneet uskoa omaan kehitykseen.”

LAURI KAIRA

Lauri Tähkä esitti gaalassa antaumuksella *Palavaa vettä* -kappaleen.

KUVA: JULIUS KONTTINEN

Chisu nähtiin lavalla laulamassa *Momentum*-kappale.

KUVA: JULIUS KONTTINEN

LAURI TÄHKÄ HEHKUTTI

”Hemmetin paljon töitä”

Emma-illan toinen suuri voittaja oli laulaja **Lauri Tähkä**. Hänet palkittiin kolmella Emmalla: vuoden miessolisti, vuoden iskelmä ja yleisöäänestyksen vuoden artisti.

Vuosi 2019 oli Tähkälle kiireinen. Maaliskuussa julkaistiin platinaa myynyt *Meidän tulevat päivät* -albumi, jota seurasi vuoden loppuun saakka kestänyt menestyksekkäs kiertue. Vuosi huipentui joulukuun lopulla Hartwall Arenalle *Vain elämää* -sarjan konserttiin.

Tulevan kevään Tähkä aikoo käyttää pitkälti vain lepäilemällä ja ”itseään kuntoon laittamalla”.

”Kyllä mä tänäänkin heräsin ennen viittä ja lähdin puolentoista tunnin lenkille”, hän kertoo.

Miten tärkeä mennyt vuosi oli artistiurasi kannalta?

”No, sanotaan, että olisin pärjännyt varmasti ilmankin. Olisin ihan ok muutenkin. Tuli nyt vaan tehtyä hemmetin paljon töitä, levystä kasvoi iso menestys ja biiseistä tuli aika suuria hitejä. Jotenkin olen vain yrittänyt keskittyä hoitamaan oman tonttini.”

”A match made in heaven”

Joulukuussa 2018 ilmestyi Tähkän uran suurimmaksi hitiksi kasvanut *Palavaa vettä*, joka oli nyt ehdolla vuoden biisi -sarjassa. *Palavaa vettä* oli viime keväänä peräti neljä kuukautta Suomen soitetuin radiokappale, joka tekee siitä kaikkien aikojen eniten yhtäjaksoisia viikkoja radiolistan ykkösenä viettäneen biisin.

Mikä on kappaleen menestyksen salaisuus?

”En mä osaa sanoa. Eihän noista kappaleista koskaan tiedä, että mikä menee milloinkin. Ehkä oli vain oikea hetki sille biisille. Varmaan sitä pitäisi kysyä yleisöltä”, Tähkä ehdottaa.

Kysytään kappaleen säveltäjältä, muusikko-tuottaja **Arto Tuunelalta**.

”Liian vaikea kysymys, mutta yritän silti”, Tuunela vastaa.

”Mielestäni onnistunut popkappale on usein onnistunut siksi, että sen kuullessa tuntuu vahvasti siltä, ettei kukaan muu voisi vetää sitä paremmin. Että kappale on juuri tuon tyyppin biisi ja biisin persoonallisuus sopii täydellisesti juuri tuolle tyyppille. Niin kuin a match made in heaven. Se toteutuu mielestäni myös *Palavaa vettä* -kappaleen kohdalla.”

CHISU MUUTTI TYYLIÄÄN

”Luotin sisäiseen ääneeni”

Vuoden albumina palkittiin **Chisu** kolmessa osassa julkaistu *Momentum 123* -albumi. Vuonna 2008 debyyttialbuminsa julkaisut artisti on palkittu aiemmin peräti 11 Emma-palkinnolla.

Tuntuvatko palkinnot enää missään? ”Periaatteessa haluaisin, että musta poistettaisiin kokonaan se ego, joka haluaa palkintoja, kunniamainintoja, rahaa, nopeita autoja ja kaikkea sitä. Hah hah. Mutta kyllä ne tuntuu. On ihana tunne, kun sut noteerataan tai asetetaan edes ehdolle”, Chisu myöntää.

Kevään 2019 aikana julkaistu *Momentum*-kokonaisuus keräsi osakseen harvinaisen ylistäviä arvioita. Vahvasti elektrovivahteinen ja haastava teos oli kaukana konventionaalisesta ja radioystävällisestä lista-popista.

#tuhoan urani

Ennen albumin ilmestymistä artisti itse käytti levy-yhtiölleen lähettämässään viesteissä hashtagia #tuhoan urani.

”Tavallaan siinä kävikin niin”, Chisu sanoo ja naurahtaa.

Momentum 123:sta ei muodostunut samankaltaista kaupallista menestystä kuin Chisun aiemmista levyistä. Hänelle itselleen uuden suunnan hakeminen oli silti ratkaisevan tärkeää.

”Olen saavuttanut henkistä voimaa käännekohtien tehtyäni. Olen hirveän onnellinen, että uskalsin luottaa sisäiseen ääneeni. Jos olisin tehnyt sitä vastaan, olisi musta silloin tullut laskelmoiva tyyppi, ja siinä vaiheessa olisi voinut puhua jo tuotteesta. Olisin tehnyt ulkoista musaa ulkokohdista lähtökohdista. Sellainen ei ole mun sielunmaisemaa.”

Onko kotimainen pop-kenttä mielestäsi liian varovainen?

”Uskon, että jokainen artisti valitsee juuri niitä asioita, jotka tuntee itselleen sillä hetkellä oikein ja hyväksi. Mutta ilman muuta toivoisin taiteen kentälle rohkeita, inspiroivia ja mielenkiintoisia teoksia. Esimerkiksi **Cledoksella** on jollain tavalla tosi mieleton meininki. Kyllä Suomessa on tosi paljon upeita tekijöitä.”

ELLINOORAN
ENSIMMÄINEN EMMA

”Kaukaiset haaveet saavutettu”

Vuoden naisartistina palkittiin **Ellinoora**. Elokuussa 2019 toisen albuminsa, *Vaaleanpunainen vallankumous*, julkaissut artisti kuvaa elämänsä muutamaa viime vuotta uskomattomiksi. Niiden aikana unelmista on alkanut tulla totta.

”Sellaisista kaukaisista haaveista on tullut ikään kuin saavutettavissa olevia realistisia tavoitteita. Mulla on ollut aina pää pilvissä, ja yritän pitää hirveän lujasti kiinni siitä samasta innostuvasta lapsesta, joka mun sisällä on. Luovuus kukkii silloin, kun on auki”, Ellinoora pohtii.

”Itselleni tärkeintä on säilyttää musiikin tekemiseen palo, että musan tekeminen olisi jatkossakin lähes aina hauskaa. Välillähän se on ihan perseestä, sairaan vaikeata ja turhauttavaa, mutta toivon, että pohjimmainen tunne olisi, että jes, tämä on oikeasti mun työ!”

Kyseessä on Ellinooran ensimmäinen Emma-palkinto. Miltä se tuntuu?

”Totta helvetissä on siistiä, että noteeraan ja saa tunnustusta”, hän sanoo.

”Tällainen palkinto tuntuu tavallaan alulta jollekin uudelle. Että jokin aikakausi

on mennyt hyvin ja nyt on hyvä siirtyä eteenpäin. Mutta kyllähän artistina sitä kuitenkin kommunikoi ennen kaikkea yleisönsä kanssa. Kyllä mua eniten kiinnostaa, mitä ne ihmiset alan ulkopuolelta mun musiikistani ajattelevat. Hehän ovat kuitenkin ne kuulijat.”

”Tällainen palkinto tuntuu tavallaan alulta jollekin uudelle”, sanoo vuoden naisartistina palkittu Ellinoora.

Samuli Putro lauloi gaalassa kappaleen Ilmasta tehtyjä. Taustalla Minttu Hellesténin johtama kuoro.

KUVA: JULIUS KONTTINEN

KUVA: PONDIS

Liki 20 miljoonaa euroa musiikille

Gramex-korvaukset ovat lähes kolmannes Suomen koko äänitealan tuloista.

Teksti LAURI KAIRA

Tekijänoikeusjärjestö Gramex jakoi viime vuonna 19,8 miljoonaa euroa korvauksia musiikille. Tästä 9,6 miljoonaa meni muusikoille ja 10,2 miljoonaa euroa tuottajille.

Korvauksia sai suoraan 16 119 Gramexin asiakasta. Lisäksi tehtiin 21 216 maksusuoritusta taiteilijoille ulkomaisten järjestöjen kautta.

Musiikkituottajat IFPL:n *Global Music Report* -julkaisun perusteella Gramex-korvaukset olivat vuonna 2018 vajaa kolmannes Suomen koko äänitealan tuloista. Viime vuodesta vastaavia lukuja ei vielä ole käsillä, mutta suuruusluokka on vastaava. Gramex on merkittävä musiikin edistäjä.

Korvaukset nopeammin

Gramexin uuden tilitysjärjestelmän ansiosta korvaukset pystytään nyt jakamaan aiempaa nopeammin. Joulukuussa tilitetään jo saman vuoden alkupuolella kerättyjä korvauksia.

Viime vuonna suoritettiin ensimmäisen kerran koko kalenterivuoden kaksi päätilitystä esitys- ja taustamusiikki-korvauksissa puolivuotiskausilta (kuukaudet 1-6 ja 7-12). Lisäksi syyskuussa tilitettiin ja maksettiin erikseen perinteisiä kopiointikorvauksia.

Ääniteilmoitus sähköiseksi

MyGramex-portaalin aktiivinen käyttöönotto jatkui ja vuoden 2019 lopussa sillä oli 10 111 rekisteröitynyttä käyttäjää. Koska portaalilla oli vuoden alussa 6 444 käyttäjää, lisäystä oli noin 57 prosenttia.

Vuoden 2019 alussa portaalissa otettiin käyttöön sähköinen ääniteilmoitus. Tänä vuonna ääniteilmoituksia ryhdytään vastaanottamaan ainoastaan portaalien kautta.●

Johtosävel

ILMO LAEVUO
Gramexin toimitusjohtaja

Kansantalous ja luova tuotanto

Luovien alojen osuus Suomen bruttokansantuotteesta on suurempi kuin elektroniikkateollisuuden, paperiteollisuuden tai ravintola- ja majoitustoiminnan. Kulttuuri- alat työllistävät enemmän suomalaisia kuin metsäteollisuus ja kemianteollisuus yhteensä.

Suomella on hyödynnettävää luovien alojen kotimaisen osuuden kasvussa sekä luovien sisältöjen ja palvelujen viennissä. Luovan alan eurooppalaisessa huippumaassa Britanniassa luovan alan osuus palveluviennistä on 84 prosenttia. Suomen vastaava luku on vielä vaatimattomat 9,5 prosenttia (2018).

Kasvu ei synny tyhjästä, vaan luovan alan ekosysteemiin on investoitava sekä inhimillistä että rahallista pääomaa. Nykyisen hallituksen tavoitteena onkin lisätä luovien alojen työpaikkoja sekä niiden osuutta bruttokansantuotteesta. Luovien alojen tavoitteena ollut Creative Business Finland -instrumentti on kirjattu myös hallitusohjelmaan.

Parhaillaan työ- ja elinkeinoministeriössä suunnitteilla olevasta palvelukonaisuudesta voi syntyä kasvun kiihdyttäjänä erinomainen työkalu – kunhan se rakennetaan kokonaisvaltaiseksi ekosysteemi-palveluksi. Pelkkä Business Finlandin vientituki olisi monimuotoiselle luovalle alalle liian kapea, vaikka toki tarpeellinen.

Parhaimmillaan Creative Business Finland on yhdistelmä paikallista ja kansallista luovan alan yritystoimintaa, alalle erityis-suunnattuja vientitukia, ELY-keskusten että yrittäjäjärjestöjen toimintamalleja, eri toimialat ylittäviä yrityskeskuksia, monimuotoista korkeakoulu-yhteistyötä sekä saumatonta yhteistyötä maakuntien taidelaitosten ja median kanssa.

Creative Business Finlandista on rakennettava laaja-alainen yhteistyömalli, jossa alueellisiin keskuksiin houkutellessa ja rakennetaan koordinoitusti palveluita, tukea ja verkostoja luovan alan yritystoiminnalle.

Luova ala kukoistaa ja ruokkii koko kansantaloutta, kun siihen investoidaan ja se tuodaan yhteen luontevasti muiden alojen kasvuyritysten kanssa.●

Kasvu ei synny tyhjästä.

KUVA: MATTI MATIKAINEN

GETTOMASA

• Oikealta nimeltään Aleksi Lehikoinen. • Syntynyt vuonna 1993 Montrealissa. • Varttunut Jyväskylässä, jossa asuu edelleen. • Levy-yhtiö PME Records • Tuorein levy *Diplomaatti* (2019). Tuottajat: Ruuben, MD\$, LX-Beats ja Matti Laukkanen. Vierailijat: Lauri Haav (*Voi ei*), Joosu J (*Diplomaatti*). • Muita studioalbumeita: Gettomasa & Ruuben: *Vellamo* LP (2014), *Chosen One* (2016). • Ep-levyt: Gettomasa & Ruuben: *Vaatekaappi* (2012), Gettomasa & Rekami: *Sessari* (2012), *17* (2017). • Emma-palkinto vuoden 2019 rap/r&b -albumista. Ehdokkaana yhteensä 5 kategoriassa. • Emma-ehdokkaana hip hop -kategoriassa 2017 ja hip hop/r&b -kategoriassa 2018. • Harrastukset: urheilu eri muodoissaan, muun muassa koripallo, jalkapallo, uinti, pyöräily, nyrkkeily, kuntosalii.

KUVA: ALL DAY

Suomiräpin Chosen One ja Diplomaatti

Gettomasan tehdessä musiikkia taistoa käyvät leikkivä lapsi ja oma ego.

Teksti JUHANA UNKURI

KUVA: MIKKO KAUNISTO

Gettomasan toukokuussa 2019 julkaisema *Diplomaatti*-albumi on ollut suuri menestys. Kriitikoidenkin kehua levy nousi virallisen albumilistan ykköseksi julkaisun jälkeisellä viikolla.

Silmät-biisi nosti hänet ensimmäistä kertaa Spotifyn top-50 listan ykköseksi ja albumin kaikki seitsemän kappaletta nousivat Spotifyn top-22 listasijoille. Levyn kuunneltua *Muijii stadiis* -kappaletta on striimattu yli 8 miljoonaa kertaa. >>>

>>>

Tämänvuotisessa Emma Gaalassa Gettomasa (s. 1993) oli ehdolla kategorioiden vuoden rap/r&b, vuoden miessolisti, vuoden albumi, vuoden biisi ja yleisöäänillä ratkaistava vuoden artisti. Helsingissä Hartwall Arenalla helmikuussa pidetyssä gaalassa hänet palkittiin vuoden 2019 rap/r&b -artistina.

”Palkinto ja ehdokkaudet kertovat mulle siitä, että pääsin niihin tavoitteisiin, mitkä albumille asetin – ja jopa ylitin ne. Mainstream-maailma on hyväksynyt meikän”, Gettomasa pohtii.

Gettomasa kertoo halunneensa lyödä isosti läpi aidolla räppisoundilla.

”Mun oman kokemuksen mukaan Suomessa menestysräppi on ollut aina joko suomiskelmää tai EDM-sävytteistä. Aiemmin kukaan ei ollut tehnyt täällä kaupallista läpimurtoa musiikilla, johon kansainvälinen hip hopin estetiikka liittyy vahvasti. Nyt jengi näkee, että sekin on mahdollista.”

Gettomasan nousu parrasvaloihin alkoi vuonna 2012, jolloin hänet kruunattiin freestyle-räpin suomenmestariksi. Ensimmäisen, *Vellamo*-nimisen studioalbuminsa jyvaskyläläisräppäri julkaisi vuonna 2014 yhdessä **Ruubenin** kanssa.

Varsinaisena läpimurtona voidaan pitää vuoden 2016 *Chosen One* -albumia, joka saavutti laajan kuulijakunnan ja keräsi kriitikoiden keuhut. Keväällä 2019 Gettomasalla oli spezialikeikka, kun hän pääsi jääkiekkoleijonien toiveesta esiintymään maailmanmestarujuhliin Helsingin Kaisaniemeen yli 50 000 ihmiselle.

Jyvaskylän kasvatti

Gettomasa – oikealta nimeltään **Alexi Lehikoinen** – syntyi Kanadan Montrealissa vuonna 1993, mutta muutamia vuosia myöhemmin perhe asettui Jyvaskylään. Ensituntuman räppiin Lehikoinen sai 6-vuotiaana, kun hän näki Fintelligensin esiintyvän televisiossa. Lehikoinen alkoi perehtyä räppiin musiikkikanava MTV:n kautta. Suosikkeja olivat muun muassa **Jay-Z** ja **Eminem**.

Viidennellä luokalla ollessaan Lehikoinen sai serkultaan lahjaksi **2Pacin** kokoelmalevyn. Netin avulla hän perehtyi laajasti 2Pacin eli **Tupac Shakurin** (1971–1996) musiikkiin ja persoonaan, ja hankki runsaasti muuta tietoa hip hopin/räpin historiasta ja ajankohtaisista kuvioista.

”2Pac on ollut mulle tärkeä artisti monella tapaa, eräänlainen auttava isovelihahmo. 2Pac osasi ilmaista musiikin kautta tunteitaan, esimerkiksi vihaa ja toivottomuutta. Jos mulla on ollut jokin samantyyppinen fiilis, olen samastunut häneen”, Lehikoinen pohtii.

Lehikoinen varttui Jyvaskylän Kortepohjassa, keskiverrossa suomalaisessa kerrostalolähiössä, jossa asuu niin keskiluokkaa kuin perusduunariväkeä. Lisäksi alueella on runsaasti opiskelijoita, kuten vaihto-oppilaita eri maista.

Jyvaskylässä on ollut jo pitkään vireää räppikulttuuria. Alan sisällä Jyvaskylää on kutsuttu suomiräpin pääkaupungiksi, ja kaupunkia on luonnehdittu myös suomiräpin suunnannäyttäjäksi.

Keskeisenä paikkana on toiminut kulttuurikeskus Veturitalli, jossa järjestetään räppi- ja biittipajoja nuorille. Veturitallilla on myös oma hip hop -kirjasto. Lisäksi eri puolilla Jyvaskylää on järjestetty vuosien mittaan runsaasti Open mic -tilaisuuksia.

Asenteessa on tinkimättömyyttä, särmää ja hyvää fiilistä.

Lehikoinen itse aloitti räppäämisen 17-vuotiaana. Ensimmäisen kerran hän nousi lavalle tanssitalo Lutakossa.

”Jos haluat päästä testaamaan biittejä tai biisintekoa, Jyvaskylässä tähän tarjotaan kaikille ihan hyvät puitteet. Nuorempana mulla oli Jyvaskylässä esikuvia, joita katsoin ylöspäin, ja jotka vaikuttivat siihen, että aloin itse tekemään räppiä. Heitä olivat erityisesti **Are, Rekami, Kriso Koo** ja **Urbanilegenda**. Ulkomaisista räppäreistä 2Pacin ohella esikuvani on ollut esimerkiksi **Notorious B.I.G.**”

Tavoitteena olla paras

Alta parikymppisenä Gettomasa harjoitteli freestyle-räppäystä intohimoisesti sekä ka-

vereiden kanssa että yksin. Vuoden 2012 freestyle-räpin suomenmestaruus oli palkinto kovasta työstä- ja lahjakkuudesta.

”En ole harrastanut freestyle-räppäystä enää vuosiin juuri lainkaan. Ihan viime aikoina olen teroittanut sitäkin taitoa, ettei se pääse pahasti ruostumaan. Musiikkia kirjoitan nykyään aika lailla itsekseni, kotona tai studiolla.”

Kun Gettomasa alkoi räpätä, häntä ajoi eteenpäin näyttämisen halu ja halu ilmaista itseään.

”Ajattelin lahjakkuuteni ja potentiaalini valuvan hukkaan, jos en ala räppäämään. Ainut toiveeni oli tehdä klassikkolevyjä ja olla kaikkien aikojen paras, legenda.”

Gettomasa on tarinankertoja, joka on käsitellyt biiseissään aikuistumista, sosiaalisten suhteiden haasteita, ylipäätään ihmissuhteita, yhteisöllisyyttä, omaa paikkaansa räppimaailmassa sekä menestystä ja sen varjopuolia. Asenteessa on särmää sekä tinkimättömyyttä, hyvää fiilistä unohtamatta.

Nykyään Gettomasa ei yritä laittaa musiikkiinsa mitään erityistä sanomaa: ainut agenda on hyvän musiikin tekeminen. Hän

”Musiikkia kirjoitan nykyään aika lailla itsekseni, kotona tai studiolla”, Gettomasa sanoo.

KUVA: ALL DAY

KUVA: MIKKO KALNINEN

”Olen monesti itsekritiinen, epäilen itseäni ja asetan itselleni hullut paineet”, Gettomasa sanoo.

haluaa kertoa omista kokemuksistaan ja toivoo kuulijoiden samastuvan niihin.

”Ihminenhan muuttuu ja hänen arvo-maailmansa muuttuu. Yhtenä päivänä voi olla yhtä mieltä ja toisena toista. En halua julistaa, että olen jonkun asian takana kuolemaan asti.”

Gettomasa on saavuttanut jo monet tavoitteensa. Hän toteaa joutuvansa nyt miettimään uusia tavoitteita, ja pohtimaan, mitä kohti haluaa mennä.

”Luulen, että kaikki tavoitteet tulevat aina ajallaan. Tärkeintä on kai se, että olis kiva tehdä tätä hommaa.”

Menestys on tuonut myös rahaa. Alun perin Gettomasan ajatuksena oli pystyä hankkimaan elantonsa räppäämällä.

”Silloin kelasin, että on ihan sama jääkö mitään säästöön tai onko varaa mihinkään hienoon; eihän mulla ollut nuorempaanakaan ikinä varaa mihinkään hienoon. Mutta kun alat tienata reilusti enemmän, et ole vielä kukaan tyytyväinen, vaan pitäis saada tuplasti lisää.”

Gettomasa uskoo ihmisen olevan ylipäätään tällainen: kun saavuttaa jotakin ja se muuttuu standardiksi, alkaa haaveilla jostain enemmästä.

”Pitäs vaan osata elää hetkessä ja nauttia siitä, mitä on.”

”Pitäs vaan osata elää hetkessä ja nauttia siitä, mitä on. Tämmösiä juttuja menestys on mulle opettanut. Mutta ei tämä ole mitään uutta ja mullistavaa informaatiota. Varmaan kaikki ihmiset käy tällaisia keloja jollain tasolla läpi.”

Räppi on työ ja harrastus

Gettomasa on pohtinut, mikä on hänen musiikintekonsa kantava voima. Onko pääroolissa sisäinen leikkivä lapsi, joka haluaa luoda musiikillisesti jotain erityisen siistiä. Vai jonkinlainen oma ego, joka haluaa ihmisten tietävän, miten hyvää räppiä hän tekee, ja pitävän häntä erityisenä.

Sisäinen ego on huolissaan siitä, että jos hittejä ei saa ulos, ei tule enää keikkoja. Biisiä tehdessä oma ego voi hyydyttää flow-tilaan päässeen leikkivän lapsen innostuksen: onko riimi riittävän hyvä, mihin työn alla olevista biiseistä sitä voi käyttää, onko siitä hyötyä ammattiräppäriin agendalle?

”Olen monesti itsekritiinen, epäilen itseäni ja asetan itselleni hullut paineet. Paras lopputulos syntyy silloin, kun saa taiteilla ja maalailta asioita. Kirjoittaa, koska se on hauskaa ajanvietettä. On haasteellista, kun musiikki on samaan aikaan työ ja harrastus. Mutta itsestä alani valitsin.”

Tällä hetkellä Gettomasa keikkailee aktiivisesti eri puolilla Suomea, lähinnä yökerhoissa. Kesäfestarit lähestyvät vähitellen. Uusia biisejäkin on työn alla.

Gettomasa, albumiansa nimikkappaleiden mukaisesti *Chosen One* – valittu – ja *Diplomaatti* – korkean statuksen koskematon hahmo. Kumpaa Gettomasa on tällä hetkellä enemmän vai molempia yhtä paljon, vai mikä hän on?

”Tuntuu, etten ole tällä kumpikaan noista. Ehkä olen seuraavaksi jotain muuta. Pitää funtsia. Toivottavasti ainakin saisin pari biisiä pihalle kesään mennessä.”●

WellO2-hengitysharjoituslaite.

KUVA: HAPELLA OY

Keho on laulajan tärkeä työväline, Tony Kakko sanoo.

KUVA: RONTIKOIVA / LEHTIKUVA

Laulajan apuvälineet

Höyry ja suola voivat auttaa äänen hoitamisessa.

Teksti HEIKKI JOKINEN

Iman ääntä on hankala laulaa. Sen huoltaminen on laulajan ammatissa keskeistä. Tapoja ja menetelmiä on monia, apuvälineitäkin.

Sonata Arctican laulaja **Tony Kakko** esittää laaja-alaista musiikkia. Oman yhtyeen metallimusiikin ohella hänet on bongattu esimerkiksi laulamassa sinfonia-orkesterin kanssa *Bobemian Rhapsody* tai Nightwishin keikalla mörisemässä *Beauty and the Beastia* – siis sinä petona.

”Aina olen nauttinut monenlaisesta laulamisesta”, Kakko sanoo. Yksiselitteiseen rock-laulajan muottiin hän ei asetu.

Jodlaustakin kokeiltu

Keho on laulajan tärkeä työväline, Tony Kakko sanoo.

”On huono juttu, jos sen päästää rapistumaan huomaamattaan.” Hengittämistäkin on opeteltava uudelleen. ”Palleahengitys voi unohtua ja joskus voi puhaltaa keuhkot laulaessa tyhjiksi kymmenessä sekunnissa.”

Keikkaa varten Kakko venyttelee ja lämmittelee fyysisesti. ”Kun on 45 lasissa, sitä huomaa, että on hiukan kankeampi.”

Keminmaalainen laulaja muistuttaa, että keikkamatkat ovat pohjoisessa asualla pitkiä. ”Kun istuu pitkään autossa, on oleellista vetreyttää lihakset kuntoon.”

”Harrastan juoksemista. Jos on keikkapäivä, kipitän viisi kilometriä ja palkintona on tosi hyvä keikka.”

Äänenavaus keikkaa ennen on osa valmistautumista. ”Kun laulaa korkealta ja kovaa, on hyvä aukaista ääni.”

Kakko on joskus kokeillut jodlaamistakin. ”Ei se ihan oikeoppista ollut, mutta ainakin muista se oli hauskaa.”

Höyryä hengityselimiin

Apulaitteena Kakko on käyttänyt paljon WellO2-hengitysharjoituslaitetta. ”Nyt hiukan vähemmän, koska yksi lisälaitte ei aina mahdu mukaan.”

Laitteella hengitetään sisään nenämaskin kautta, Kakko kertoo. ”Se vetää kuumaa höyryä nenän limakalvoillekin, aukaisee röörejä ja tuhoaa pöpöjä.” Palleahengityksen harjoittelussa WellO2 on samoin hyödyksi.

”Lapsetkin pitävät siitä. He tuovat koulusta nuhaa ja muuta, mikä on laulajan kauhistus. On hyvä, että lapsetkin hoitavat itseään.”

Laulu on hyvin henkilökohtainen asia, Kakko korostaa. ”Mikä toimii yhdellä, ei toimi toisella. Itselleni hyvä fyysinen kunto on tärkeää.”

Kuvassa kaupallinen, lumisen luolan oloinen monen hengen suolahuone. Niitä on esimerkiksi kylpylöissä.

Laulaminen on äärimmäisen fyysinen suoritus, Antti Tuisku sanoo.

Suomalainen keksintö

WellO2 on suomalainen, vedenkeitintä muistuttava keksintö, joka yhdistää vastusteisen hengittämisen ja höyryhengittämisen. Hengitysteitä avaamalla lämmin höyry pääsee vaikuttamaan ilmäteissä.

Hengitysliiton mukaan ”käyttö vahvistaa hengitysilhaksia, lisää ilmanvirtausta, opettaa tehokkaampaa hengitystekniikkaa ja vähentää limaisuutta ja ilmäteiden ärsytystä”.

Valmistaja korostaa, että laite ei sovi tiettyjä sairauksia poteville eikä se ole lääkinnällinen laite. Myyntiin laite tuli vuonna 2016.

Suolahuone kotona

Laulaminen on äärimmäisen fyysinen suoritus, laulaja **Antti Tuisku** sanoo. Keikat ovat raskaita eikä niille lähdetä kylmiltään. Tuisku ei tee varsinaisia äänenavauksia, mutta laulaa eri kappaleita lämmiteläkseen. Hän valitsee lauluja, joissa tietää olevan niin korkealta kuin matalaltakin laulettavia osia.

”Minulla on astma ja kaikki pöpöt menevät keuhkoihini.” Kymmenkunta vuotta sitten Tuisku löysi avuksi suolahuoneen. Siellä oleskellaan noin 40 minuuttia, jona aikana suolahiukkaset matkaavat syvälle keuhkorakkuloihin.

”Se on sopiva tapa huoltaa ääntäni, tappaa mikrobeja ja suolaa jää äänihuuliinkin.”

Tuiskun kotikaupungissa Helsingissä on joitakin suolahuoneita. Monesti niissä käyvänsä hän halusi sellaisen omaankin käyttöönsä ja muutama vuosi sitten teetti kahden hengen suolahuoneen kotiinsa.

Kuin lumiluola

”Kun pulmia tulee, voin hoitaa niitä”, Tuisku sanoo ja muistuttaa, että suolahuone pohjautuu fysiologiaan, ei uskomuksiin. Suomessa ne ovat melko uusia, mutta esimerkiksi Baltian maissa tuttuja jo pitkään, hän sanoo.

Suolahoitoa on Euroopassa hyödynnetty jo keskiajalta. Suomessa suolahuoneita on eri puolilla maata, ainakin yli sata. Suolalla vuorattu huone muistuttaa huurteista lumiluolaa ja sinne puhalletaan suolapölyä.

Erikoislääkäri **Jouni Hedman** kirjoitti vuonna 2007 lääketieteellisessä aikakauskirja Duodecimissa Etelä-Karjalassa tehdystä astmaatikkoja koskevasta tutkimuksesta. Tulos viittasi siihen, että oireisilla potilailla suolahuone voi oikein käytettynä toimia astman täydentävänä hoitona. ●

**INTOHIMONA
MUSIIKKI**

www.soundi.fi

f @soundilehti i @soundilehti t @soundilehti

pop media

IPN-numerot ohjaavat muusikkojen Gramex-korvaukset oikeille ihmisille.

KUVA: POND5

KUVA: LAURI KAIRA

Kannattaa rekisteröityä heti, Tuomas Talonpoika sanoo.

KUVA: LAURI KAIRA

Oma nimi ja Gramex-numero riittävät asiointiin Gramexin kanssa, Tarja Henriksson sanoo.

IPN-numerot MyGramex-portaaliin

Kansainväliset IPN-numerot voi nyt käydä itsekin katsomassa.

Teksti LAURI KAIRA

Eri maiden tekijänoikeusjärjestöjen välillä liikkuu suunnaton määrä dataa. Sen avulla tekijänoikeuskorvaukset kerätään ja maksetaan oikeisiin osoitteisiin.

Tämän työn varmistamiseksi käytetään kansainvälistä taiteilijainumeroa IPN, International Performer Number. Se on ollut käytössä yli 20 vuotta tekijänoikeusjärjestöjen maakohtaisten asiakastunnusten eli niin sanottujen Gramex-numeroiden rinnalla.

Numero näkyviin

Nyt Gramex toi tämän numeron jokaisen taiteilijan näkyviin ja itsekin käytettäväksi.

”Jokainen asiakkaamme näkee oman IPN-numeronsa nyt MyGramex-portaalista. Ellet ole vielä rekisteröitynyt portaalin käyttäjäksi, kannattaa rekisteröityä heti”, sanoo Gramexin oikeudenhaltijayksikön johtaja **Tuomas Talonpoika**.

Mihin suomalainen taiteilija tätä numeroa tarvitsee?

”Jos osallistut levyntekoon ulkomailla, tätä numeroa saatetaan kysyä studiosession yhteydessä. Sen tietäminen auttaa varmistamaan, että korvaukset tulevat oikein ja nopeasti”, vastaa Gramexin asiakkuuspäällikkö **Tarja Henriksson**.

”Suomalainen nimi on helpompi kirjoittaa väärin kuin selkeä numero. Kannattaa käyttää myös IPN-numeroa.”

Gramex-numero säilyy

IPN-numero on eri juttu kuin Gramex-numero. Niitä ei pidä sekoittaa.

”Oma nimi ja Gramex-numero riittävät siinä, kun Gramexin asiakas asioi Gramexin kanssa”, Henriksson sanoo.

”Kun Gramex lähettää taiteilijatietoja ulkomaisille järjestöille, käytämme näitä IPN-numeroita. Niiden avulla ulkomaiset Gramex-järjestöt tunnistavat Gramexin edustamat muusikot.”

Numerosta on hyötyä myös silloin, jos jonkun kotimaisen äänitetuottajan levyllä esiintyy ulkomainen taiteilija. Silloin kotimainen tuottaja voi ilmoittaa Gramexille taiteilijan IPN-numeron nimen ja syntymäajan lisäksi. ”Näin helpottuu sen yksilöiminen, mihin tekijänoikeusjärjestöön taiteilija kuuluu.” ●

Ääni

Ääni-palstalla esitellään kauden kiinnostavia ääniteknologian uutuuksia.
Teksti: Tommi Saarela

DiGiCo Quantum 338.

Uuden ajan mikseri

ARVOSTETUN SD-mikserimalliston valmistajana tunnettu Digico on esitellyt uuden tuoteperheen, jonka esikoinen Quantum 338 tarjoaa kompaktissa kokoluokassa 128 tulokanavaa, 64 Aux/Sub-ryhmää sekä 24 x 24 matriisin.

Pakettiin olennaisena kuuluva Spice Rack tarjoaa suoraan mikserissä joukon plugin-tyyppisiä efektejä, joista mainittakoon kuusialueinen monialuekompressorin Chillin 6. Uusiin ”mausteisiin” lukeutuu myös Mustard-kanavaprosessointi, joka tarjoaa peräti 36:een kanavaan etuvahvistinmallinnuksia, monialuekorjaimen, kompressoreita ja Gate/Duckerin.

Pöytään sisältyvä Nodal Processing antaa monitorimiksaajalle mahdollisuuden käyttää jokaiseen Aux-lähtöön täysin itsenäistä prosessointia, ja True Solo helpottaa esimerkiksi kaikkien monitori-

miksausten myötäkuuntelua tarjoamalla kuulokuvan täsmälleen samanlaisena kuin soittajakin sen kuulee.

Moottoroituja liikusäätimä on 38, ja kolmen 17-tuumaisen kosketusnäytön kerrotaan soveltuvan kestävä jona työskentelyyn päivänvalossa. Quantum 338:n liitännöistä ulkomaailmaan mainittakoon kuusi MADi-porttia ja kaksi DMI-paikkaa sekä 48-raitainen äänitys- ja toistomahdollisuus.

Aivan arkiseen keikkailuun Quantum 338:aa tuskin on tarkoitettu, sillä äänipöydän hintaluokka kipuaa varustelusta riippuen 50 000 euron (alv 0%) tuntumaan. ●

Lisätiedot: digico.biz

Genelec 4430.

Kaiuttimet verkkoon

GENELEC on tuonut markkinoille 4430-kaiutinmallin, jonka kerrotaan olevan valmistajansa ensimmäinen niin sanottu Smart IP-kaiutin.

Smart IP:n uskotaan tekevän kaiutinjärjestelmän suunnittelusta, asennuksesta ja käytöstä aiempaa yksinkertaisempaa ja kustannustehokkaampaa, sillä äänentoisto voi sen puitteissa hyödyntää periaatteessa kiinteistön olemassa olevaa tietoverkkoa niin äänisignaalin kuin myös kaiuttimien vaatiman sähkön kuljettamiseen.

Lisäksi kaiuttimiin piilotetut älyominaisuudet mahdollistavat verkon välityksellä ohjaus- ja palautetiedon, jota voidaan hallita etänä keskustietokoneelta.

Jopa 104 desibelin maksimiäänepaineeseen yltävä kompakti 4430-kaksitiekaiutin ei ole tarkoitettu yksinomaan laajoihin äänentoistojärjestelmiin, vaan soveltuu periaatteessa kaikkiin käyttökohteisiin, joissa halutaan välttyä perinteisen, erillisen audiokaapeloinnin rakentamisen vaivalta ja kustannuksilta.

Genelecin 4430-kaiuttimen verollinen kappale-hinta on reilut 900 euroa. ●

Lisätiedot: genelec.fi

Waza-Air.

Tilasointia korviin

BOSSIN vahvistimen ja efektit tilaprosessointiin yhdistävä Waza-Air lupaa viedä sähkökitaran soittaja ja kuuntelukokemuksen uusiin maisemiin. Kuulokejärjestelmän gyro-sensorin tuottaman kolmiulotteisen tilavaikutelman tavoitteena on tarjota käyttäjälle luonnollisen kuuloinen ”vahvistin huoneesta” -sointi.

Langattomuuden ansiosta kaapelisotkut on eliminoitu, ja soittaja voi striimata musiikkia puhelimestaan ja soittaa kuin lavalla bändin kanssa. Bossin iOS- ja Android-sovelluksella voi käyttää ja muokata viittä eri vahvistintyyppiä ja kymmeniä efektejä.

Kuulokkeiden suurikokoiset kaiuttimet on optimoitu tuottamaan rikasta, täyteläistä soundia, ja muotoutuvien korvatyynyjen on tarkoitus varmistaa, että kaiuttimet toimivat optimaalisesti. Joustavan rakenteensa ansiosta kuulokkeet taittuvat kasaan esimerkiksi kitarapussin taskussa kuljetusta varten.

Laitteistolle luvataan soittoaikaa viisi tuntia soittoaikaa kuulokkeilla ja jopa 12 tuntia mukana tulevalla WL-T -lähettimellä.

Bossin Waza-Air maksaa noin 440 euroa. ●

Lisätiedot: www.boss.info/fi

*Marraskuukaan **ei**
tunnu niin
pahalta kun
on Rusketusraidat.*

*Jokaisen biisin, kirjan, leffan tai taulun takana on tekijä, ihminen. Nautimme tekijöiden työstä 365 päivää vuodessa. **25.4.** on päivä heille.*

Tunnusta väriä: cday.fi